

О. Не; ты съ много голѣмы, а видятъ ни ся малкы, зачто-то съ много надалечь отъ насъ.

П. Слънце-то мѣсти ли ся?

О. Не; то е неподвижно сир. не ся мѣсти, ако и да ни ся чини, че ся завръща около земѣ-тѣ.

П. Кога е така, то зачто думать: слънце-то изгрѣва и заходи?

О. Зачто-то намъ ся така чини, а слънце-то все си стои на едно мѣсто, нито изгрѣва, нито заходи. Напротивъ земя-та наша е подвижна сир. мѣсти ся, та въ двадесять и четьре часове, заврътя ся около себе, като на ось; оттова ни ся чини, че слънце-то врьви, та изгрѣва и заходи; като ся врьти земя-та около слънце-то на ось-тѣ си, става *день* и *нощъ*.

П. Какъ ли става *день* и *нощъ*?

О. Пенеже земя-та е тъмна па и валчеста, то слънце-то и огрѣва само еднѣ-тѣ странѣ, что е камъ него; и на неж ся дума *день*; а на другѣ-тѣ и странѣ тогава не грѣе слънце-то, та бива тамъ тъмно — *нощъ*. Нъ земя-та, като ся завръща около ось-тѣ си, то едно по друго си извръща всички страны камъ слънце-